

[Ole Espersen]

som virkelig skal tages op i sammenhæng. Og her synes jeg, det er meget vigtigt med det samme at sige, at der foreligger en lille misforståelse. Det er ikke sådan, at kommissionen kun kan afgive delbetænkninger – så havde jeg været enig – men den er berettiget til at afgive delbetænkninger. Det er på den anden side klart, at den sammenhængende mediepolitik, som vi sikkert er mange der ønsker, virkelig forudsætter, at tingene ses i sammenhæng, og derfor må det være således, at delbetænkningerne afgives, når der er et isoleret problem, som måske haster, eller som kan løses, uden at det går ud over helhedsmulighederne, mens man i øvrigt tager den store sammenhæng til sidst.

Vi er i min gruppe glade for, at kommissionen er blevet nedsat, og vi finder, at dens hovedopgave er at foretage en analyse af den udvikling, der er i gang inden for medieområdet, en analyse af, hvor denne udvikling vil føre os hen, og så eventuelt, hvis der kan opnås nogenlunde enighed om alternativer, at finde ud af, hvordan vi skal realisere disse alternativer.

Jeg tror, dette er væsentligt, og jeg synes, at SF for et par dage siden selv gav et eksempel på, at der måske er lovlig mange måske lidt tilfældige knopskydninger inden for vores mediepolitik. SF havde et ændringsforslag til momsloven, som gik på, at også aviser, der kun udkom en gang om måneden, skulle have momsfrigørelse. Nu er det jo sådan, at en avis skal udkomme, så vidt jeg husker, mindst en gang om ugen. Men hvorfor er nu en gang om ugen den rigtige mediepolitik? Skulle det ikke være hver 14. dag? Skulle det ikke være hver måned?

Jeg tror, at adskillige af de politiske beslutninger, der er truffet inden for dette område, er truffet i relation til andre sager, her momsloven, og det viser netop, hvilket behov der er for en sammenhængende vurdering.

Ordføreren rejste også det spørgsmål, om en så bredt sammensat kommission overhovedet kunne fungere, og jeg synes i og for sig, det er meget rimeligt at stille det spørgsmål. Jeg tror dog, at kommissionen på ét område vil kunne være enig, og det er med hensyn til, at medierne spiller en meget, meget stor rolle for os i vores kulturliv. Det er et selvstændigt led i vores kulturliv, men det er også vores kulturlivs formidler, og her tror

jeg, der vil være bred enighed om, at en væsentlig opgave for kommissionen må være at sikre den danske kultur og især det danske sprog. Det gælder inden for dagbladene og inden for tidsskrifterne, men det gælder måske netop i vores moderne verden især inden for de elektroniske medier, som jo næsten ingen grænser kender.

Det er vores opfattelse, at den konkurrence, vi er stærkt udsat for på kulturlivets område, kun kan imødekommes ved hjælp af en bedre indsats for det danske sprog, en bedre indsats i vore medier med hensyn til at behandle danske problemstillinger, med hensyn til at se problemerne fra en dansk synsvinkel og måske efterhånden fra regionale eller lokale synsvinkler. Det tror vi er meget vigtigt for den kulturkonkurrence, vi står i, og det bliver en meget vigtig opgave for kommissionen at se til, at det lykkes. På det område tror jeg faktisk at kommissionen har en god mulighed for at nå frem til en holdning i bred enighed.

Men så er der selvfølgelig en lang række andre områder, hvor man sikkert vil være uenige. Det er ikke så mærkeligt, fordi kulturlivet er jo i virkeligheden det politiske liv i sit totale spektrum. Men så vil kommissionen kunne have den meget væsentlige opgave at komme med synspunkter efter en alsidig debat, synspunkter, som politikerne så vil kunne lægge til grund, når de skal træffe deres beslutninger.

Og så er jeg egentlig ikke så bange for, at man også kan spørge kommissionen om mere konkrete problemer og få udtalelser, når konkrete problemer skal løses. Dels vil der uden videre i kommissionen være samlet en bred erfaring, dels vil kommissionen også efterhånden udvikle en sådan erfaring. Jeg tror, det vil kunne være nyttigt at lytte til denne kommission en gang imellem, men det skal jo ikke være et organ, der træffer beslutninger, det skal vi stadig væk gøre her.

Lad mig til slut sige, at den åbenhed, som jeg tror kommissionen vil tilvejebringe, og den interesse, kommissionen vil tilvejebringe om mange mediepolitiske problemer, i sig selv vil kunne være en ganske væsentlig gevinst for vore kommende beslutninger.

Øllgaard (V):